

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 2.

Anden Session.

2det Møde.

Mandagen den 7de October.

Protokollen fra forrige Møde oplæstes.

Formanden: Der vil findes omdeelt paa de Herrers Pladser et nyt Afstryk af Forretningsordenen, hvilket jeg har anset for hensigtsmæssigt, for deri at optage de Forandringer og Tillæg, som bleve vedtagne i forrige Session.

Den første Sag, der staaer paa Dagsordenen, er et Forslag fra den ærede fjerde Landstingsmand for 1ste Landstingskreds (Blechingberg) angaaende en Udtalelse af Tak og Tilslid til Landets Krigere. Forinden jeg imidlertid giver Proponenten Ordet i denne Sag, turde jeg henlede Forsamlingens Opmærksomhed paa, at det vist vilde være hensigtsmæssigt at foranledige en Afvigelse fra Forretningsordenen, hvad denne Sag angaaer. Det vil nemlig sees, at efter den 25de Paragraph i Forretningsordenen kan ikke nogen Beslutning tages i samme Møde, hvori en Sag foretages. Det ærede Thing vil sikkert være enigt med mig i, at denne Bestemmelse ikke finder en passende Anvendelse ved en Sag af denne Beskaffenhed, hvor den umiddelbare Beslutning og det øieblikkelige Indtryk have saamegen Betydning, og jeg skulde derfor mene, at det var hensigtsmæssigt, at man i denne Henseende tillod en Afvigelse fra Forretningsordenen. En saadan Afvigelse kan ifølge Bestemmelsen i den 44de Paragraph ikke skee uden en Beslutning fra Thinget med tre Fjerdedele af Stemmerne. Saafremt Ingen har Noget derimod at erindre, skal jeg altsaa sætte under Afstemning, hvorvidt Thinget billiger, at den Bestemmelse, som indeholdes i Forretningsordenens 25de Paragraph, at Beslutning ikke maa tages i samme Møde, ikke skal komme til Anvendelse, hvad denne Sag angaaer, eller

at Thinget ialtfald har Afgang til ikke at følge denne Bestemmelse.

Premierministeren: Jeg tør hertil føle, at dette ikke er en Forretnings Sag, men en Hjertesag, som angaaer, hvad der lever i vort Hjerte og i hele Folkets Hjerte, og derfor bør man springe Formerne forbi og følge Hjertets Trang.

Bed den foretagne Afstemning vedtoges den nævnte Afvigelse eenstemmigt med 41 St.

Formanden: Jeg skal derefter give den ærede Proponent Ordet.

Blechingberg: I disse Tider, der have bragt saa tunge Tilfiskelser over vort Fædreland, men ogsaa været rige paa store og skønne Bedrifter, føler Folket en naturlig Trang til at udtale, at det med taknemmeligt Sind ihukommer sine tappre Krigere, hvis Heltemod, Standhaftighed og Selvopoffrelse er enhver dansk Borgers Stolthed og Glæde. Ifkun tre Maanedere ere hensvundne, siden Danmarks Rigsdag sidst var samlet, og dog — hvor ubeskriveligt Meget er der lidet og stridt i disse tre Maanedere, saavel som tidligere under denne Krig! Hvor talrige, hvor dyrebare Offre ere ikke bragte af det sørgende Fædreland og af de sørgende Familier, og hvor stor er Skaren af de Dvæstede, som aldrig ville gjenvinde deres Førlighed! Mangan en minderværdig Daad af danske Krigere har Historien i disse Aar optegnet paa sine Tavler, og den vil bringe Budskabet til fjerne Slægter. Iblandt disse lyse som Stjernen, af første Rang den herlige Seier ved Fredericia — nu staaer det udbødelige Jdsteslag i Straaleglands ved dens Side. Dog desværre, Blodstrømmen standsede ikke dermed; den rullede sin mørke Bølge over Midfunde til Frederiksstad. Dog, Herren være lovet! idag lyder glædeligt Budskab fra Frederiksstad, og vi sætte vor Lid til den høiere Styrelse, der